



Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 14. juni 2021
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2018/0138 (COD)

10537/1/20
REV 1

TRANS 375
CODEC 768
PARLNAT 159

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om forenkling af foranstaltninger til fremme af gennemførelsen af det transeuropæiske transportnet (TEN-T)
– Vedtaget af Rådet den 14. juni 2021

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) .../...

af ...

om forenkling af foranstaltninger til fremme af gennemførelsen af det transeuropæiske transportnet (TEN-T)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 172,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 269.

² EUT C 168 af 16.5.2019, s. 91.

³ Europa-Parlamentets holdning af 13.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 14.6.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013¹ er der fastlagt fælles rammer for oprettelse af avancerede, interoperable netværk i Unionen til gavn for dens borgere med henblik på at styrke den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed i Unionen og bidrage til oprettelsen af et fælles europæisk transport- og mobilitetsområde og dermed styrke det indre marked. Det transeuropæiske transportnet (TEN-T) omfatter en tostrengt struktur, som består af et samlet net og et hovednet. Det samlede net sikrer forbindelsesmuligheder for alle Unionens regioner, mens hovednettet består af de elementer i det samlede net, som har den største strategiske betydning for Unionen. I forordning (EU) nr. 1315/2013 er der fastsat bindende mål, idet hovednettet og det samlede net skal være færdiggjort senest i henholdsvis 2030 og 2050, navnlig ved at prioritere grænseoverskridende forbindelser, øge interoperabiliteten og bidrage til multimodal integration af Unionens transportinfrastruktur.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1).

- (2) Uanset behovet for at færdiggøre TEN-T og de bindende tidsfrister herfor viser erfaringerne, at mange investeringer med henblik på færdiggørelse af TEN-T mødes af adskillige, forskellige og komplekse tilladelsesprocedurer, grænseoverskridende udbudsprocedurer og andre procedurer. Denne situation gør, at der er risiko for, at projekter ikke gennemføres til tiden, og medfører i mange tilfælde betydelige forsinkelser og øgede omkostninger. Desuden kan der opstå usikkerhed for projektiværksættere og potentielle private investorer, hvilket i visse tilfælde endda kan medføre, at projekter ikke gennemføres som oprindeligt planlagt. Dette direktiv har til formål at tage hånd om disse problemstillinger og muliggøre en synkroniseret og rettidig gennemførelse af TEN-T ved hjælp af harmoniserede tiltag på EU-plan. Når de udarbejder deres nationale planer og programmer, bør medlemsstaterne tage hensyn til udviklingen af TEN-T i overensstemmelse med artikel 49, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1315/2013.
- (3) Dette direktiv bør omfatte projektrelaterede procedurer, herunder dem, der vedrører miljøkonsekvensvurderingen. Dette direktiv bør dog ikke berøre by- eller arealplanlægningsprocedurer, procedurer vedrørende tildeling af kontrakter under offentlige udbud og skridt, der tages på strategisk plan, og som ikke er projektrelaterede, såsom strategisk miljøvurderinger, offentlig budgetplanlægning samt nationale og regionale transportplaner. For at øge effektiviteten af tilladelsesprocedurerne og sikre projektdokumentation af høj kvalitet bør projektiværksættere udføre det forberedende arbejde, såsom forundersøgelser og rapporter forud for indledningen af tilladelsesproceduren. Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på procedurer ved en administrativ klageinstans, ret eller domstol.

- (4) Dette direktiv bør finde anvendelse på projekter, som er en del af de forhåndsudpegede strækninger i hovednettet, der er anført i bilaget til dette direktiv, og på andre projekter vedrørende hovednetkorridorer, hvor de samlede omkostninger overstiger 300 000 000 EUR. Projekter, der overstiger dette beløb, er ofte af strategisk betydning med hensyn til opfyldelse af Unionens strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og bidrager til at nå målene i forordning (EU) nr. 1315/2013. Hovednetkorridorerne udpeges ved hjælp af tilpasningerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013¹ og kortene over hovednettet i forordning (EU) nr. 1315/2013. Det tekniske grundlag for disse kort leveres af det interaktive geografiske og tekniske informationssystem for TEN-T (TENtec), der indeholder mere detaljerede oplysninger om den transeuropæiske transportinfrastruktur.
- (5) Projekter, der udelukkende vedrører trafiktelematik, nye teknologier og innovation, bør udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde, da deres anvendelse ikke er begrænset til hovednettet.
- (6) Medlemsstaterne kan imidlertid anvende dette direktiv på andre projekter i hovednettet og det samlede net, herunder projekter, der udelukkende vedrører trafiktelematik, nye teknologier og innovation, for at opnå en harmoniseret tilgang til transportinfrastrukturprojekter. De nationale myndigheders offentliggørelse af lister over de konkrete projekter, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, kunne øge gennemsigtigheden for projektivrksættere, for så vidt angår igangværende og fremtidige anlægsarbejder i TEN-T.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

- (7) I betragtning af de forskellige miljøvurderinger fastsat i relevant EU-ret og national ret, som er nødvendige for at give tilladelser til projekter på hovednettet, bør medlemsstaterne, hvor det er gennemførligt og hensigtsmæssigt, indføre en forenklet procedure, der opfylder kravene i nævnte EU-ret og national ret, med henblik på at bidrage til at nå de mål, der er fastsat i dette direktiv, med det formål at fremme forenklingen af foranstaltninger.
- (8) Der bør gives prioritet til projekter, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, hvor det er relevant. En sådan prioritering kan indebære kortere tidsfrister, sideløbende procedurer eller tidsbegrænsninger for klager, idet det samtidig sikres, at målene for andre horisontale politikker såsom miljøpolitikker, der har til formål at undgå, forebygge, reducere eller opveje skadelige virkninger på miljøet, også nås i overensstemmelse med EU-retten og national ret. I mange medlemsstaters retlige rammer prioriteres bestemte projektkategorier på grundlag af deres strategiske betydning for økonomien. Når en sådan prioritering findes i en national retlig ramme, bør den automatisk gælde for projekter, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde. Medlemsstaterne bør ikke desto mindre have mulighed for at afprøve specifikke tilladelsesprocedurer på et begrænset antal projekter med henblik på at evaluere deres potentielle udvidelse til andre projekter. I løbet af denne afprøvningsperiode bør den pågældende medlemsstat ikke være forpligtet til at anvende sådanne afprøvningsprocedurer på andre projekter, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.

- (9) For at skabe mulighed for tydelig forvaltning af den overordnede procedure og sikre et kontaktpunkt for projektiværksættere bør projekter vedrørende hovednetkorridorer understøttes af effektive tilladelsesprocedurer. Medlemsstaterne bør med henblik herpå udpege én eller flere myndigheder alt efter deres nationale retlige rammer og administrative strukturer og de berørte projekttyper. Hvor en medlemsstat udpeger flere myndigheder, bør den sikre, at der kun udpeges én myndighed for et givet projekt og en given tilladelsesprocedure.
- (10) Udpegelsen af en myndighed, der fungerer som kontaktpunkt for projektiværksætteren, bør mindske kompleksiteten, øge effektiviteten og gøre procedurerne mere gennemsigtige. Desuden bør det forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne, hvor dette er hensigtsmæssigt. Procedurerne bør fremme et reelt samarbejde mellem projektiværksættere og den udpegede myndighed.
- (11) Den udpegede myndighed kan bl.a. få overdraget opgaver i forbindelse med koordineringen og godkendelsen i overensstemmelse med EU-retten og national ret af specifikke projekter til genopbygning af infrastrukturen på hovednettet i tilfælde af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer.
- (12) Den procedure, der er fastlagt i dette direktiv, bør ikke berøre opfyldelsen af kravene i folkeretten og EU-retten, herunder kravene om beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed. Dette direktiv bør ikke føre til sænkning af standarder, der har til formål at undgå, forebygge, reducere eller opveje skadelige virkninger på miljøet.

- (13) Da det haster med at færdiggøre hovednettet, bør forenklingen af tilladelsesprocedurerne ledsages af en frist for procedurer, der fører til vedtagelsen af en godkendelsesafgørelse om at bygge transportinfrastrukturen. Denne frist bør tilskynde til en mere effektiv håndtering af procedurer og bør under ingen omstændigheder gå på kompromis med Unionens høje standarder for miljøbeskyttelse og offentlighedens deltagelse. Det bør være muligt at forlænge fristen for tilladelsesprocedurerne i behørigt begrundede tilfælde, herunder når der opstår uforudsete omstændigheder, eller hvis det er nødvendigt af hensyn til miljøbeskyttelsen. Forlængelsen kunne f.eks. udtrykkes som et tidsrum eller angives ved henvisning til en dato eller en sikker fremtidig begivenhed. Den forlængede frist bør navnlig ikke omfatte den tid, der er nødvendig for at gennemføre administrative eller judicielle klageprocedurer eller søge retsmidler ved en ret eller domstol. Medlemsstaterne bør ikke holdes ansvarlige, hvor denne frist ikke overholdes på grund af projektiværksætteren, f.eks. hvor projektiværksætteren ikke har overholdt de frister, der er fastsat i national ret, eller de vejledende frister, som den udpegede myndighed har fastsat, eller hvor projektiværksætteren har handlet med unødigt forsinkelse.
- (14) Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at sikre, at klager vedrørende den materielle eller processuelle lovlighed af en godkendelsesafgørelse behandles så effektivt som muligt.

- (15) TEN-T-infrastrukturprojekter, der vedrører to eller flere medlemsstater, møder særlige udfordringer med hensyn til koordinering af tilladelsesprocedurer. Derfor bør de udpegede myndigheder i de pågældende medlemsstater samarbejde med henblik på at koordinere deres tidsplaner og fastlægge en fælles tidsplan vedrørende tilladelsesproceduren, i det omfang en sådan koordinering af deres tidsplaner og en sådan fastlæggelse af en fælles tidsplan er mulige og hensigtsmæssige i betragtning af projektets parathed eller modenhed, hvilket primært afhænger af projektiværksætteren, navnlig af den dato, hvor projektiværksætteren har anmeldt projektet til den udpegede myndighed i hver af disse medlemsstater.
- (16) De europæiske koordinatore, som er udpeget i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1315/2013, bør oplyses om de relevante procedurer for at lette synkroniseringen og gennemførelsen af dem med henblik på den rettidige gennemførelse af hovednettet senest i 2030.
- (17) Hvor TEN-T udvides til også at omfatte tredjelande i overensstemmelse med de vejledende kort i forordning (EU) nr. 1315/2013, bør disse tredjelande opfordres til, hvor det er relevant, at anvende regler svarende til dem, der er fastsat i dette direktiv.

- (18) Offentlige udbud i forbindelse med grænseoverskridende projekter bør gennemføres i overensstemmelse med traktaterne og, hvor det er relevant, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU¹ eller 2014/25/EU². For at sikre effektiv gennemførelse af grænseoverskridende projekter på hovednettet bør offentlige udbud, der iværksættes af en fælles enhed, være underlagt én medlemsstats nationale ret. Som en undtagelse fra EU-retten om offentlige udbud bør den gældende nationale ret i princippet være national ret i den medlemsstat, hvor den fælles enhed har sit hjemsted. Det bør være muligt at fastlægge den gældende nationale ret ved en mellemstatslig aftale. I forbindelse med offentlige udbud, der gennemføres af en fælles enheds datterselskab, bør dette datterselskab anvende den nationale ret i én af de pågældende medlemsstater, hvilket kunne være den nationale ret, der finder anvendelse på den fælles enhed. Af hensyn til retssikkerheden bør de gældende udbudsstrategier fortsat gælde for en fælles enhed, der er oprettet inden datoen for dette direktivs ikrafttræden.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

- (19) Kommissionen inddrages ikke systematisk i godkendelsen af de konkrete projekter. I visse tilfælde skal bestemte aspekter af projektilrettelæggelsen dog godkendes på EU-plan. Hvor Kommissionen inddrages i procedurerne, vil den prioritere EU-projekter og sikre sikkerhed for projektiværksætterne. I nogle tilfælde kan godkendelse af statsstøtte være påkrævet. Uden at det berører de frister, der er fastsat i dette direktiv, og i overensstemmelse med kodeksen for god praksis ved behandling af statsstøttesager bør medlemsstaterne kunne anmode Kommissionen om at tage hånd om projekter på hovednettet, som de betragter som prioriterede ved at anvende mere forudsigelige tidsfrister ved brug af porteføljetilgangen eller gensidigt aftalt planlægning.
- (20) Gennemførelsen af infrastrukturprojekter på hovednettet bør også understøttes af retningslinjer fra Kommissionens side, som skaber mere klarhed med hensyn til gennemførelsen af visse former for projekter, idet gældende EU-ret respekteres. I den forbindelse giver Kommissionens meddelelse af 27. april 2017 med titlen: "Handlingsplan for naturen, mennesket og økonomien" vejledning og skaber større klarhed med hensyn til, hvordan Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF¹ og Rådets direktiv 92/43/EØF² skal overholdes. For at sikre det størst mulige udbytte af de afsatte offentlige midler bør der i forbindelse med offentlige udbud stilles direkte støtte til rådighed for projekter.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

² Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

- (21) Målet for dette direktiv, nemlig at forenkle foranstaltningerne til fremme af gennemførelsen af TEN-T, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af nødvendigheden af at styrke rammerne for tilladelsesprocedurer for TEN-T-projekter ved hjælp af harmoniserede tiltag på EU-plan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (22) Af hensyn til retssikkerheden bør dette direktiv ikke finde anvendelse på tilladelsesprocedurer, som påbegyndtes før datoen for dette direktivs gennemførelse —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på de tilladelsesprocedurer, der er påkrævede for at godkende gennemførelsen af:
 - a) projekter, som er en del af de forhåndsudpegede strækninger i hovednettet som anført i bilaget
 - b) andre projekter vedrørende hovednetkorridorer som udpeget i henhold til artikel 44, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1315/2013, hvor de samlede omkostninger overstiger 300 000 000 EUR,med undtagelse af projekter, der udelukkende vedrører trafiktelematik, nye teknologier og innovation som omhandlet i nævnte forordnings artikel 31 og 33.

Dette direktiv finder også anvendelse på offentlige udbud i forbindelse med grænseoverskridende projekter, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.
2. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende dette direktiv på andre projekter vedrørende hovednettet og det samlede net, herunder projekter, der udelukkende vedrører trafiktelematik, nye teknologier og innovation som omhandlet i stk. 1. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om deres beslutning.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "godkendelsesafgørelse": afgørelse eller samling af afgørelser, som kan have en administrativ karakter, og som er truffet samtidigt eller successivt af en medlemsstats myndighed eller myndigheder, dog ikke administrative og judicielle klagemyndigheder, i henhold til et nationalt retssystem og national forvaltningsret, der fastslår, hvorvidt en projektiværksætter har ret til at gennemføre projektet på det pågældende geografiske område, uden at det berører afgørelser, som træffes i forbindelse med en administrativ eller judiciel klageprocedure
- 2) "tilladelsesprocedure": enhver procedure, som i henhold til EU-retten eller national ret skal følges i forbindelse med et konkret projekt, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, for at opnå godkendelsesafgørelsen som krævet af en medlemsstats myndighed eller myndigheder, bortset fra by- eller arealplanlægningsprocedurer, procedurer vedrørende tildeling af offentlige udbud og skridt, der tages på strategisk plan, og som ikke vedrører et specifikt projekt, såsom strategisk miljøvurdering, offentlig budgetplanlægning samt nationale eller regionale transportplaner

- 3) "projekt": et forslag til opførelse, tilpasning eller ændring af en bestemt transportinfrastrukturstrækning, som har til formål at forbedre nævnte infrastrukturens kapacitet, sikkerhed og effektivitet, og hvis gennemførelse skal godkendes ved en godkendelsesafgørelse
- 4) "grænseoverskridende projekt": et projekt, der dækker en grænseoverskridende strækning mellem to eller flere medlemsstater
- 5) "projektivrærksætter": den person, der ansøger om godkendelse af gennemførelsen af et projekt, eller den offentlige myndighed, som tager initiativ til et projekt
- 6) "udpeget myndighed": den myndighed, der er kontaktpunkt for projektivrærksætteren, og som letter en effektiv og struktureret gennemførelse af tilladelsesprocedurerne i overensstemmelse med dette direktiv
- 7) "fælles myndighed": en myndighed, der er oprettet ved indbyrdes aftale mellem to eller flere medlemsstater for at lette tilladelsesprocedurerne i forbindelse med grænseoverskridende projekter, herunder fælles myndigheder, der er oprettet af udpegede myndigheder, hvor medlemsstaterne har givet disse udpegede myndigheder beføjelser til at oprette fælles myndigheder.

Artikel 3
Prioriteret status

1. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at alle myndigheder, herunder den udpegede myndighed, der er involveret i tilladelsesproceduren, bortset fra retter og domstole, prioriterer projekter, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.
2. Hvor der i henhold til national ret findes specifikke tilladelsesprocedurer for prioriterede projekter, sikrer medlemsstaterne, uden at det berører dette direktivs mål, krav og frister, at projekter, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, håndteres i henhold til disse procedurer. Dette er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan afprøve specifikke tilladelsesprocedurer på et begrænset antal projekter med henblik på at evaluere deres potentielle udvidelse til andre projekter, uden at de skal anvende sådanne procedurer på projekter, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.
3. Denne artikel berører ikke eventuelle budgetbeslutninger.

Artikel 4
Udpeget myndighed

1. Senest den ... [24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] udpeger hver medlemsstat de myndigheder, som skal fungere som den udpegede myndighed, på et passende administrativt niveau.

2. En medlemsstat kan, hvor det er relevant, udpege forskellige myndigheder som den udpegede myndighed afhængigt af projektet eller kategorien af projekter, transportformen eller det geografiske område. I så fald sikrer medlemsstaten, at der kun er én udpeget myndighed for et givet projekt og for en given tilladelsesprocedure.
3. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at give projektiværksættere lettilgængelige oplysninger om identiteten på den udpegede myndighed for et givet projekt.
4. Medlemsstaterne kan give den udpegede myndighed beføjelser til at træffe godkendelsesafgørelsen.

Når den udpegede myndighed i overensstemmelse med første afsnit har beføjelser til at træffe godkendelsesafgørelsen, kontrollerer denne, at alle de tilladelser, afgørelser og udtalelser, der er nødvendige med henblik på at træffe godkendelsesafgørelsen, er blevet indhentet, og underretter projektiværksætteren om godkendelsesafgørelsen.

5. Hvor den udpegede myndighed ikke har beføjelser til at træffe godkendelsesafgørelsen, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at projektiværksætteren underrettes om vedtagelsen af godkendelsesafgørelsen.
6. Medlemsstaterne kan give den udpegede myndighed beføjelser til at fastsætte vejledende frister for forskellige mellemliggende trin i tilladelsesproceduren i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, uden at det berører den fireårige frist, som er omhandlet i nævnte stykke.

7. Den udpegede myndighed:

- a) er kontaktpunkt for oplysninger til projektiværksætteren og andre relevante myndigheder, der er involveret i den procedure, der fører til godkendelsesafgørelsen for et givet projekt
- b) forelægger, hvor det er påkrævet i henhold til national ret, projektiværksætteren den udførlige beskrivelse af ansøgningen, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4, herunder oplysninger om de vejledende frister i forbindelse med tilladelsesprocedurerne, i overensstemmelse med den fireårige frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1
- c) fører tilsyn med tidsrammen for tilladelsesproceduren, og navnlig registrerer en eventuel forlængelse af den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4
- d) vejleder efter anmodning projektiværksætteren vedrørende indgivelsen af alle relevante oplysninger og dokumenter, herunder alle de tilladelser, afgørelser og udtalelser, som skal indhentes og forelægges med henblik på godkendelsesafgørelsen.

Den udpegede myndighed kan også vejlede projektiværksætteren om, hvilke yderligere oplysninger og/eller dokumenter der bør forelægges, i tilfælde af at anmeldelsen omhandlet i artikel 6, stk. 1, er blevet afvist.

8. Stk. 7 berører ikke den kompetence, der tilkommer andre myndigheder, som er involveret i tilladelsesproceduren, og projektiværksættersens mulighed for at rette henvendelse til de enkelte myndigheder for de specifikke tilladelser, afgørelser eller udtalelser, som indgår i godkendelsesafgørelsen.

Artikel 5

Tilladelsesprocedurens varighed

1. Medlemsstaterne fastsætter en tilladelsesprocedure, herunder fristerne for denne procedure, som ikke må overstige fire år fra indledningen af tilladelsesproceduren. Medlemsstaterne kan træffe nødvendige foranstaltninger med henblik på at opdele den tilgængelige periode i forskellige trin i overensstemmelse med EU-retten og national ret.
2. Den fireårige periode, der er omhandlet i stk. 1, berører ikke de forpligtelser, der følger af folkeretten og EU-retten, og omfatter ikke perioder, der er nødvendige for at gennemføre administrative og judicielle klageprocedurer og søge retsmidler ved en ret eller domstol, samt alle perioder, der er nødvendig for at gennemføre eventuelle deraf følgende afgørelser eller retsmidler.
3. Den fireårige periode, der er omhandlet i stk. 1, berører ikke en medlemsstats ret til at fastsætte, at tilladelsesproceduren skal afsluttes gennem vedtagelsen af en særlig national retsakt; i så fald kan proceduren med henblik på vedtagelsen af denne retsakt uanset stk. 1 overstige den fireårige periode, forudsat at det forberedende arbejde, der danner grundlag for vedtagelsen af den nationale retsakt, afsluttes inden for denne frist. Det forberedende arbejde anses for afsluttet, når den særlige nationale retsakt forelægges for det nationale parlament.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der i behørigt begrundede tilfælde kan gives en passende forlængelse af den fireårige periode, der er omhandlet i stk. 1. Varigheden af forlængelsen fastsættes i hvert enkelt tilfælde, begrundes behørigt og begrænses til målet om at afslutte tilladelsesproceduren og udstede godkendelsesafgørelsen. Når der er givet en sådan forlængelse, underrettes projektiværksætteren om grundene for at give den. Der kan gives én yderligere forlængelse på de samme betingelser.
5. Medlemsstaterne holdes ikke ansvarlige, hvor den fireårige periode, der er omhandlet i stk. 1, som forlænget i overensstemmelse med stk. 4, ikke overholdes, og hvor forsinkelsen skyldes projektiværksætteren.

Artikel 6

Tilrettelæggelse af tilladelsesproceduren

1. Projektiværksætteren anmelder projektet over for den udpegede myndighed eller, hvor det er relevant, den fælles myndighed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2. Projektiværksætterens anmeldelse af projektet gælder som indledningen af tilladelsesproceduren.
2. Med henblik på at lette vurderingen af projektets modenhed kan medlemsstaterne fastsætte detaljeringsgraden af oplysninger og de relevante dokumenter, som projektiværksætteren skal indgive, når denne anmelder et projekt. Hvis projektet ikke er modent, afvises anmeldelsen ved en behørigt begrundet afgørelse senest fire måneder efter modtagelse af anmeldelsen.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at projektiværksættere modtager generelle oplysninger som vejledning for anmeldelsen, tilpasset, hvor det er relevant, til den pågældende transportform, indeholdende oplysninger om de tilladelser, afgørelser og udtalelser, der kan være påkrævet for at gennemføre et projekt.

Disse oplysninger omfatter for hver tilladelse, afgørelse eller udtalelse følgende:

- a) generelle oplysninger om det materielle anvendelsesområde og detaljeringsgraden af de oplysninger, som projektiværksætteren skal fremlægge
- b) gældende frister eller, hvis der ikke er sådanne frister, vejledende frister, og
- c) nærmere oplysninger om de myndigheder og interessenter, der normalt deltager i høringer i forbindelse med de forskellige tilladelser, afgørelser og udtalelser.

Disse oplysninger skal være lettilgængelige for alle relevante projektiværksættere, navnlig via elektroniske eller fysiske informationsportaler.

4. For at lette en vellykket anmeldelse kan medlemsstaterne kræve, at den udpegede myndighed på projektiværksætterens anmodning udarbejder en udførlig ansøgningsbeskrivelse indeholdende følgende oplysninger, der er skræddersyet til det konkrete projekt:

- a) de enkelte etaper af proceduren og gældende frister eller, hvis der ikke er sådanne frister, vejledende frister
- b) det materielle anvendelsesområde og detaljeringsgraden af de oplysninger, som projektiværksætteren skal fremlægge

- c) en liste over tilladelser, afgørelser og udtalelser, som projektiværksætteren i overensstemmelse med EU-retten og national ret skal indhente under tilladelsesproceduren
 - d) nærmere oplysninger om de myndigheder og interessenter, der skal inddrages i forbindelse med de respektive forpligtelser, herunder i den formelle fase af den offentlige høring.
5. Den udførlige ansøgningsbeskrivelse forbliver gyldig under tilladelsesproceduren. Enhver ændring af den udførlige ansøgningsbeskrivelse begrundes behørigt.
 6. Den udpegede myndighed kan efter anmodning give projektiværksætteren de oplysninger, som supplerer de elementer, der er omhandlet i stk. 4.
 7. Når projektiværksætteren har indgivet det fuldstændige projektansøgningsdossier, skal godkendelsesafgørelsen vedtages inden for den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1.
 8. De myndigheder, der er involveret i tilladelsesproceduren, underretter den udpegede myndighed om, at de påkrævede tilladelser, afgørelser, udtalelser eller godkendelsesafgørelsen er blevet udstedt.

Artikel 7

Koordinering af grænseoverskridende tilladelsesprocedurerne

1. Medlemsstaterne sikrer i forbindelse med projekter, der vedrører to eller flere medlemsstater, at de udpegede myndigheder i de pågældende medlemsstater samarbejder med henblik på at koordinere deres tidsplaner og nå til enighed om en fælles tidsplan vedrørende tilladelsesproceduren.
2. I forbindelse med grænseoverskridende projekter kan der oprettes en fælles myndighed.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de europæiske koordinatorene som er udpeget i overensstemmelse med artikel 45 i forordning (EU) nr. 1315/2013 modtager oplysninger om tilladelsesprocedurerne, og at de europæiske koordinatorene kan lette kontakten mellem de udpegede myndigheder i forbindelse med tilladelsesprocedurerne for projekter, der vedrører to eller flere medlemsstater.
4. Hvis fristen omhandlet i artikel 5, stk. 1, ikke overholdes, giver medlemsstaterne efter anmodning de berørte europæiske koordinatorene oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet eller efter planen vil blive truffet for gøre det muligt at afslutte tilladelsesproceduren med mindst mulig forsinkelse.

Artikel 8

Offentlige udbud i forbindelse med grænseoverskridende projekter

1. Hvis udbudsprocedurerne gennemføres af en fælles enhed i forbindelse med et grænseoverskridende projekt, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den fælles enhed anvender én medlemsstats nationale ret, og som undtagelse fra direktiv 2014/24/EU og 2014/25/EU fastlægges denne ret i overensstemmelse med artikel 39, stk. 5, litra a), i direktiv 2014/24/EU eller artikel 57, stk. 5, litra a), i direktiv 2014/25/EU, alt efter hvad der er relevant, medmindre andet er fastsat i en aftale mellem de deltagende medlemsstater. En sådan aftale skal under alle omstændigheder indeholde bestemmelser om anvendelse af en medlemsstats nationale ret på de udbudsprocedurer, der gennemføres af en fælles enhed.

2. I forbindelse med offentlige udbud, der gennemføres af en fælles enheds datterselskab, træffer de pågældende medlemsstater de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at datterselskabet anvender én af medlemsstaternes nationale ret. I denne henseende kan de pågældende medlemsstater beslutte, at datterselskabet skal anvende den nationale ret, der finder anvendelse på den fælles enhed.

Artikel 9

Overgangsbestemmelser

1. Dette direktiv finder ikke anvendelse på projekter, hvor tilladelsesprocedurerne er indledt inden den ... [24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].
2. Artikel 8 finder kun anvendelse på sådanne kontrakter, for hvilke indkaldelsen af tilbud er udsendt, eller, såfremt der ikke kræves en indkaldelse af tilbud, hvor den ordregivende myndighed eller enhed indledte udbudsproceduren efter den ... [24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].
3. Artikel 8 finder ikke anvendelse på en fælles enhed, der er oprettet inden den ... [datoen for dette direktivs ikrafttræden], hvis denne enheds udbudsprocedurer fortsat er omfattet af den ret, der gælder for enhedens udbud på denne dato.

Artikel 10
Rapportering

1. Kommissionen aflægger første gang den ... [fem år og seks måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] og derefter med regelmæssige mellemrum rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv og resultaterne heraf.
2. Rapporten baseres på de oplysninger, som medlemsstaterne skal indgive hvert andet år og første gang senest den ... [fem år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] vedrørende antallet af tilladelsesprocedurer, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, tilladelsesprocedurernes gennemsnitlige varighed, antallet af tilladelsesprocedurer, der overskrider fristen, og oprettelsen af en eventuel fælles myndighed under rapporteringsperioden.

Artikel 11
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... [24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden]. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 12

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Forhåndsudpegede strækninger af grænseoverskridende forbindelser og manglende forbindelser i hovednetkorridorerne [som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)]

Hovednetkorridoren "Atlanterhavet"		
Grænseoverskridende forbindelser	Évora – Mérida	Jernbane
	Vitoria-Gasteiz – San Sebastián – Bayonne – Bordeaux	
	Aveiro – Salamanca	
	Dourofloden (Via Navegável do Douro)	Indre vandveje
Manglende forbindelser	Interoperable banestrækninger med ikke-UIC-sporvidde på Den Iberiske Halvø	Jernbane
Hovednetkorridoren "Østersøen – Adriaterhavet"		
Grænseoverskridende forbindelser	Katowice/Opole – Ostrava – Brno Katowice – Žilina Bratislava – Wien Graz – Maribor Venedig – Trieste – Divača – Ljubljana	Jernbane
	Katowice – Žilina Brno – Wien	Vej
Manglende forbindelser	Gloggnitz – Mürzzuschlag: Semmering-basistunnelen Graz – Klagenfurt: Koralm-jernbanestrækningen og -tunnelen Koper – Divača	Jernbane

Hovednetkorridoren "Middelhavet"		
Grænseoverskridende forbindelser	Barcelona – Perpignan	Jernbane
	Lyon – Torino: basistunnel og adgangsveje	
	Nice – Ventimiglia	
	Venedig – Trieste – Divača – Ljubljana	
	Ljubljana – Zagreb	
	Zagreb – Budapest	
	Budapest – Miskolc – den ukrainske grænse	
	Lendava – Letenye	Vej
	Vásárosnamény – den ukrainske grænse	
Manglende forbindelser	Almería – Murcia	Jernbane
	Interoperable banestrækninger med ikke-UIC-sporvidde på Den Iberiske Halvø	
	Perpignan – Montpellier	
	Koper – Divača	
	Rijeka – Zagreb	
	Milano – Cremona – Mantova – Porto Levante/Venedig – Ravenna/Trieste	Indre vandveje

Hovednetkorridoren "Nordsøen – Østersøen"		
Grænseoverskridende forbindelser	Tallinn – Rīga – Kaunas – Warszawa: Rail Baltics nye fuldt interoperable banestrækning med UIC-sporvidde	Jernbane
	Świnoujście/Szczecin – Berlin	Jernbane og indre vandveje
	Via Baltica-korridoren EE-LV-LT-PL	Vej
Manglende forbindelser	Kaunas – Vilnius: en del af Rail Baltics nye fuldt interoperable banestrækning med UIC-sporvidde	Jernbane
	Warszawa/Idzikowice – Poznań/Wrocław, inkl. forbindelser til det planlagte centrale transportknudepunkt	
	Nord-Ostsee-kanalen	Indre vandveje
	Berlin – Magdeburg – Hannover, Mittellandkanalen, vesttyske kanaler	
	Rhinen, Waal	
	Noordzeekanaal, IJssel, Twentekanaal	
Hovednetkorridoren "Nordsøen – Middelhavet"		
Grænseoverskridende forbindelser	Bruxelles eller Brussel – Luxembourg – Strasbourg	Jernbane
	Terneuzen – Gent	Indre vandveje
	Seinen – Scheldenettet og de tilhørende flodbækkener til Seinen, Scheldefloden og Maasfloden	
	Rhin-Schelde-korridoren	
Manglende forbindelser	Albertkanaal/Canal Albert og Kanaal Bocholt-Herentals	Indre vandveje

Hovednetkorridoren "Orienten/det østlige Middelhav"		
Grænseoverskridende forbindelser	Dresden – Prag/Kolín	Jernbane
	Wien/Bratislava – Budapest	
	Békéscsaba – Arad – Timișoara	
	Craiova – Calafat – Vidin – Sofia – Thessaloniki	
	Sofia – den serbiske grænse/den nordmakedonske grænse	
	Den tyrkiske grænse – Alexandroupoli	
	Den nordmakedonske grænse – Thessaloniki	
	Ioannina – Kakavia (den albanske grænse)	Vej
	Drobeta Turnu Severin/Craiova – Vidin – Montana	
	Sofia – den serbiske grænse	
	Hamburg – Dresden – Prag – Pardubice	Indre vandveje
	Manglende forbindelser	Igoumenitsa – Ioannina
Prag – Brno		
Thessaloniki – Kavala – Alexandroupoli		
Timișoara – Craiova		
Hovednetkorridoren "Rhinen – Alperne"		
Grænseoverskridende forbindelser	Zevenaar – Emmerich – Oberhausen	Jernbane
	Karlsruhe – Basel	
	Milano/Novara – den schweiziske grænse	
	Basel – Antwerpen/Rotterdam – Amsterdam	Indre vandveje
Manglende forbindelser	Genova – Tortona/Novi Ligure	Jernbane
	Zeebrugge – Gent	

Hovednetkorridoren "Rhinen – Donau"		
Grænseoverskridende forbindelser	München – Prag	Jernbane
	Nürnberg – Plzeň	
	München – Mühldorf – Freilassing – Salzburg	
	Strasbourg – Kehl Appenweier	
	Hranice – Žilina	
	Košice – den ukrainske grænse	
	Wien – Bratislava/Budapest	
	Bratislava – Budapest	
	Békéscsaba – Arad – Timișoara – den serbiske grænse	
	Bukarest – Giurgiu – Rousse	
	Donau (Kehlheim – Constanța/Midia/Sulina) og de tilhørende flodbækkener til Váh-, Sava- og Tiszafloderne	Indre vandveje
	Zlín – Žilina	Vej
	Timișoara – den serbiske grænse	
Manglende forbindelser	Stuttgart – Ulm	Jernbane
	Salzburg – Linz	
	Craiova – Bukarest	
	Arad – Sighișoara – Brașov – Predeal	

Hovednetkorridoren "Skandinavien – Middelhavet"		
Grænseoverskridende forbindelser	Den russiske grænse – Helsinki	Jernbane
	København – Hamburg: adgangsveje til den faste forbindelse over Femern Bælt	
	München – Wörgl – Innsbruck – Fortezza – Bolzano – Trento – Verona: Brenner-basistunnelen og adgangsveje	
	Göteborg – Oslo	
	København – Hamburg: den faste forbindelse over Femern Bælt	Jernbane/vej